

kommende vil vi stille Ændringsforslag, da vi ikke kan tiltræde Lovforslaget i dets Helhed, som det nu foreligger.

Vesterager: Det var vist straks den almindelige Opfattelse indenfor den store Skolekommission, at Lovgivningsarbejdet angaaende Skolerne maatte begynde med Læreruddannelsen. Der er fra anden Side, ogsaa i Skolekredse, fremsat andre Tanker, men jeg tror alligevel, man kan sige, at i det store og hele har denne Anskuelse vundet Tilslutning, at det var dér, man maatte begynde. Det har da ogsaa været saaledes, at dette Lovforslag hele Tiden ligesom har været i Forgrunden, det var det første af de Forslag, som Skolekommissionen fremsatte, det er det første af disse Forslag, der kommer til Behandling her i Tinget. Der er altsaa ingen Tvivl om, at det omhandler et Spørgsmaal, som i Skolekredse er stillet i Forgrunden.

Naar Hensyn tages til det store Forarbejde, der er gjort, synes jeg ikke, man kan indvende noget imod, at den højtærede Undervisningsminister fremkommer med Forslaget. Kommissionen har afsluttet sit Arbejde, Betænkningen er kendt, og de forskellige Anskuelser er drøftet og kan drøftes videre, saa der har været god Lejlighed til fra alle Sider at gøre sig bekendt med de Tanker og Anskuelser, der er kommet frem i den Anledning. Der er jo selvfølgelig Udvikling i al Ting, og man kan ikke sige, at Forholdene helt igennem ligger, som de laa, da vi sluttede Arbejdet i Skolekommissionen; men det skal jeg nu ikke komme dybere ind paa; jeg er blot ikke saa sikker paa, at det, naar man tager Hensyn til Tiden økonomisk og politisk, er saa heldigt et Tidspunkt, disse Lovforslag kommer frem paa. Men Vanskeligheder er der jo altid og vil der altid være, og selv om det er paa et sent Tidspunkt af denne Samling, Forslagene fremkommer, har jeg for mit Vedkommende ikke noget imod, at vi faar Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal. Det er jo Meningen, at de skal ud til Behandling i Befolkningen, og det vil der være god Lejlighed til, ogsaa efter Behandlingen herinde.

Man er ikke fra anden Side gaaet særlig dybt ind paa Principspørgsmaal, og det skal jeg ogsaa afholde mig fra; det ligger

maaske nærmere for ved det andet Lovforslag, som er fremsat af den højtærede Undervisningsminister; deraf fremgaar det vistnok med større Klarhed, hvilke Linier den højtærede Minister vil følge i Skolens Udvikling. Fra anden Side er der fremsat forskellige historiske Oplysninger, som jeg i det væsentlige kan slutte mig til og derfor ikke skal gentage. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen sagde, at det var et Lovforslag af uhyre stor Betydning, og det er det jo, og han begrundede det bl. a. med dette, som ogsaa er fuldstændig rigtigt, at det Materiale, som Lærerne arbejder med, er af saa stor Værdi; det er det dyreste Materiale, man kan faa med at gøre, det er det dyrebareste, Forældrene har, de sender til Skolen, det er et levende Materiale. Derfor er det en Selvfølge, at der maa tages uhyre stort Hensyn til, hvordan man behandler det, og at de, der faar med det at gøre, maa være sig deres Ansvar bevidst. Der er ikke noget at sige til, at man gerne vil gøre det bedste for Barnet. Jeg er dog ikke helt sikker paa, at den Skoleudvikling, vi har været inde paa i de senere Aar, idet man har søgt at tage mere og mere fra Hjemmene og give mere og mere til Skolen, altid har været saa heldig netop for Barnet. Det kan ogsaa gaa saaledes, at man tager saa meget Hensyn til Skolen og Skolens Arbejde, navnlig med den uhyre Fagtrængsel, vi i vor Tid er inde i, at man i Virkeligheden glemmer, at det er *Barnet*, man har med at gøre, saaledes at man faar bare „Elever“ og „Disciple“ i Skolen, og det kommer paa mange Maader til at gaa ud over det, som er det vigtigste, nemlig Hensynet til at frede og værne om det barnlige.

Men, som sagt, disse forskellige Principspørgsmaal skal jeg ikke gaa ind paa nu; naar jeg har antydnet dette, er det blot ud fra den Betragtning, som vi fra konservativ Side hele Tiden har fastholdt under vort Arbejde i Skolekommissionen, at der maa arbejdes for et godt Forhold mellem Hjem og Skole, og at man endvidere maa søge i saa stor Udstrækning som muligt at faa de opdragende Faktorer i vort Folk til at arbejde godt sammen. Det er min Opfattelse, at Skolen kan udrette overordentlig meget og faa stor Betydning; men kommer Skolen til at staa isoleret, tror jeg, det